

Kun. Kazimiero Olšausko laiškas tėvams 29.IV.1954

Gyvenimas ir darbas Sibire, padėka kretingiškiams.

1954 m. balandžio 29 d.

Didžiuii Gėbjanijai Tonia,

Jaučiuosi tūnatai nuostabiai, kad taip ilgai ne-
delsian su laišku. Pirmiausiai priimkite mano nuo-
sėdrią padėką už gausų velybaitį. Apturėjau jį
dov. prieš kelias ir atidonei nustebau kretingiškių
suvanimu. Ypačingai dėkotas Toniai už kosmetikos
reikmenis: kremą, muilą ir vazeliną. Ovariau apsiipau-
ti ir šalia pasvalges žmogus bei kaimo jaunėnė
guernis. Šventes praleidau kaip vien tik man išpuo-
la: su brokėliu. Ši vakaraisioje dalyje prisi-
niau savo geradarius: visus bendrai ir kiekvieną sky-
riui. Meldžiau, kad mano katekumų prieblanda virstų
iluminuota šventove. Savo vienatvėj jaučiu sveiką,
galingą jėgą, nesąncis mano gyvenimo laiveli, amisi-
nocios lempės saules kryptimi. Lydinčiam, kvapniam
sigūriję prisiminkit mane prie Marijos altoriaus!
Jau antai daveitė kaip dirbu ekspeditorium. Krau-
ni, vagono, maisto produktus ir veiu juo namo.
Gyvenimas tolim būdu sukasi ant ratų septynių

dominējis kilometru, more, Turis diez laika, gūvenis, lai
sākot gūvenis, malonu būvo pirmis beļģu dieva, vēl ārst
plācīns laukus, gērtis parlepturim ēpozelis čiauskēpim.
Tas jau man septintas pavāraus krāle, bet dar ne pācku
Arnis. Ēnsmēcīau zienuis, aprangē in diuā nānguis.
Ēsigmēnis diuomis uimvalka Poniis pingsotē koctimē.
Kad in kaīm kaip besipmēcīau, tācīau indis gelmēj slēp
pi rotanos ilgēns. Kada nos vēl jē, Manufts isāangē
in uimvalkē in mīlamēcīau ties sūclais laiptais.
Ma, o labas gara beivajoti, Krank karimēns, oimē
tēms, dēim dēi! Irlēstā nēp iēcīna traukims! Pāckis
ma o dāto draucis laukis, ko tu sēms pārvēsi. Ma, ko
tāchēns in oclēns cigācēis, mākuroms in salkāimē.
Stēni, pūmēns, garvēr mās, kerupdāmas māno teplēns.
Ē zi ilnūsi aut guolis sāv katmējē. Sūlin kūrēns, gar
zēnis kūrēns, o aut jē katilēne vērda bulvēs in sū
nais. Kēlīnēj jāt iimohān pārgāns, ē zānis patē
vāls. Gardus jē man ahols kaip āmo nēp vāisē, jāt
Kēlīnēj kūrēns. Dar gardēns, pūmēns, kūrēns, ē jāt
āmo. Indis, Pāngis! Indis, gēlūngi Poniis! Laukis
jāt, āchēns, kūrēns! Nēvērēns māns!

K. K. Alauska